

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ต่อการเปิดเผยตนเองของนักศึกษา โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลอง หมายถึงกลุ่มที่เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ กับกลุ่มควบคุม ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมจิตสัมพันธ์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Control Group Design)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา ที่มีคะแนนการเปิดเผยตนเองตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 และต่ำกว่า คือ ตั้งแต่ 183 คะแนน ลงไป ที่สมัครเข้าใจเข้าร่วมในการวิจัย จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 21 คน และกลุ่มควบคุม 21 คน โดยกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาที่สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนดได้อย่างต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จำนวน 8 คน และกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 3 จำนวน 7 คน

โดยมีขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 283 คน ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเอง ฉบับที่ผู้วิจัยพัฒนาและปรับปรุงขึ้น
2. คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนโดยรวมจากแบบวัดการเปิดเผยตนเอง โดยใช้ค่าคะแนนจากแบบวัดการเปิดเผยตนเองที่มีค่าตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 และต่ำกว่า คือ ตั้งแต่ 183 คะแนน ลงไป ได้นักศึกษาจำนวน 86 คน
3. ผู้วิจัยนัดประชุมกับนักศึกษาทั้ง 86 คน เพื่ออธิบายถึงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ วัน เวลา สถานที่ในการเข้าร่วมกลุ่ม และสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมกลุ่ม ได้ผู้เข้าร่วมการวิจัย 42 คน เป็นผู้สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนดได้อย่างต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง จำนวน 21 คน เป็นกลุ่มทดลอง และผู้ที่ไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่องแต่สามารถเข้ารับการวัดการเปิดเผยตนเองภายหลังจากการทดลองได้จำนวน 21 คน เป็นกลุ่มควบคุม

4. ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการเปิดเผยตนเองตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 และต่ำกว่า คือ ตั้งแต่ 183 คะแนน ลงไป ที่สมัครใจเข้าร่วมในการวิจัยและสามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง ที่เป็นกลุ่มทดลอง 21 คน โดยแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้สมาชิกกลุ่มละ 6-8 คน ซึ่งเป็นจำนวนสมาชิกที่เอื้อให้ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ได้สมาชิกในกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จำนวน 8 คน กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 3 จำนวน 7 คน กลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ ในเบื้องต้น มีผู้สมัครใจเข้าเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 24 คน จึงได้สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน แต่ในภายหลังมีสมาชิกบางคนไม่สามารถเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง จึงมีกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์คะแนนในกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 8 คน และกลุ่มทดลองที่ 3 จำนวน 7 คน ส่วนผู้ที่ไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่อง แต่สามารถเข้ารับการเปิดเผยตนเองภายหลังจากการทดลอง ได้จัดเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 21 คน

5. เกณฑ์การเทียบคะแนน

ผู้วิจัยให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 283 คน ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเอง แล้วนำมาหาค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดลอง (ดังตารางในภาคผนวก ง หน้า 111)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์ เป็นเวลาต่อเนื่องกันรวมเวลาทั้งสิ้นกลุ่มละประมาณ 21 ชั่วโมง โดยมีการหยุดพักในช่วงรับประทานอาหารและเวลานอน กลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 1 เริ่มตั้งแต่วันศุกร์ที่ 14 ธันวาคม 2544 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 16 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. กลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 2 เริ่มตั้งแต่วันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม 2544 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 23 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. และกลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 3 เริ่มตั้งแต่วันศุกร์ที่ 4 มกราคม 2545 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 6 มกราคม 2545 เวลา 17.00 น.

สถานที่ใช้ในการทดลอง

สถานที่ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ บ้านพิบูล สวนเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดการเปิดเผยตนเอง ที่ผู้วิจัยได้พัฒนา จากแบบสอบถามการเปิดเผยตนเองของ S.M. Jourard (Jourard's Self - disclosure Questionnaire (JSDQ)) (Jourard and Lasakow , 1958 Panyard , 1971) โดยพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยก่อนนำไปใช้จริง

ลักษณะของแบบวัดการเปิดเผยตนเอง

แบบวัดการเปิดเผยตนเอง แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสำรวจตนเอง

แบบสำรวจตนเอง เป็นแบบรายงานตนเอง (self-report) ถึงการเปิดเผยตนเอง มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่าแบบ Likert scale 5 ระดับ ตั้งแต่ไม่พูดเรื่องนี้เลย (1) ไปจนถึงพูดเปิดเผยอย่างเต็มที่ (5) ประกอบด้วยข้อกระทง 70 ข้อ (ดูภาคผนวก ข หน้า 101) วัดการเปิดเผยตนเอง 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านทัศนคติและความคิดเห็นโดยทั่วไป เป็นข้อความเกี่ยวกับศาสนา สถาบัน การศึกษา การเมือง ยาเสพติด เครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ เหตุการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม การปฏิบัติตนในเรื่องเพศ ได้แก่ข้อที่ 1 ถึง ข้อที่ 10
2. ด้านความชอบและความสนใจ เป็นข้อความเกี่ยวกับอาหาร ดนตรีและเพลง การอ่าน ภาพยนตร์หรือรายการโทรทัศน์ รูปแบบการแต่งตัว กีฬา กิจกรรมทางสังคม หรือ สังสรรค์ งานอดิเรก สถานที่ท่องเที่ยว สิ่งที่น่าสนใจ ประกอบด้วยข้อกระทง 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 11 ถึง ข้อที่ 20
3. ด้านการศึกษา เป็นข้อความเกี่ยวกับ การเรียนในด้านความกดดัน ความเบื่อ ความพึงพอใจ อุปสรรคในการเรียน ผลการเรียน การเลือกแผนการเรียน อนาคตเกี่ยวกับอาชีพ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ประกอบด้วยข้อกระทง 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 21 ถึง ข้อที่ 30
4. ด้านการเงิน เป็นข้อความเกี่ยวกับเงินใช้จ่ายประจำเดือน ปัญหาในการใช้จ่าย หนี้สิน เงินออม แหล่งที่มาของค่าใช้จ่าย ความจำเป็นในการใช้เงิน การจัดการในเรื่องการใช้จ่าย ฐานะทางการเงินของครอบครัว การเล่นพนัน ประกอบด้วยข้อกระทง 10 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 31 ถึง ข้อที่ 40
5. ด้านบุคลิกภาพ เป็นข้อความเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของตนเองที่ไม่ชอบ การควบคุมอารมณ์ ปัญหาในเรื่องเพศ เพื่อนต่างเพศ สิ่งที่ทำให้รู้สึกผิด รู้สึกโกรธ หมดหวัง

สะท้อนใจ วิดกกังวล กลัว เจ็บปวด และสิ่งที่ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ ประกอบด้วยข้อกระทง 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 41 ถึง ข้อที่ 50

6. ด้านร่างกาย เป็นข้อความเกี่ยวกับความพอใจและไม่พอใจ รวมทั้งความวิตกกังวลในรูปร่างหน้าตา สุขภาพและการดูแลรักษา ความมีเสน่ห์ ประกอบด้วยข้อกระทง 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 51 ถึง ข้อที่ 60

7. ด้านครอบครัว เป็นข้อความเกี่ยวกับภูมิหลังและสถานภาพทางครอบครัว ด้านดีและปัญหาในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว สิ่งที่ครอบครัวคาดหวัง ประกอบด้วยข้อกระทง 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 61 ถึง ข้อที่ 70.

วิธีตอบแบบวัด

ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบวัดและพิจารณาดูว่านักศึกษาเคยพูดเปิดเผยเรื่องราวดังกล่าวมากน้อยเพียงใด ให้นักศึกษาขีด (/) ทับตัวเลขที่ตรงกับตัวเลือกตามลำดับความมากน้อยที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด ในแต่ละข้อมีตัวเลือก ดังนี้

- 1 หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะไม่พูดเรื่องนี้เลย
- 2 หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้บ้างเล็กน้อย
- 3 หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้ในปริมาณปานกลาง
- 4 หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้เป็นส่วนมาก
- 5 หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้อย่างเต็มที่

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผล

การให้คะแนนจะให้คะแนนรายข้อ โดยมีช่วงคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน ซึ่งการให้คะแนนรายข้อตามความมากน้อยของการพูดเปิดเผยเรื่องราว ดังนี้

คำตอบ	ความหมาย	คะแนน
โดยทั่วไปฉันจะไม่พูดเรื่องนี้เลย	ไม่เคยพูดเลย	1
โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้บ้างเล็กน้อย	พูดเปิดเผยเพียงเล็กน้อย	2
โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้ในปริมาณปานกลาง	พูดเปิดเผยพอประมาณ	3
โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้เป็นส่วนมาก	พูดเปิดเผยเป็นอย่างมาก	4
โดยทั่วไปฉันจะพูดเรื่องนี้อย่างเต็มที่	พูดเปิดเผยอย่างเต็มที่	5

การแปลผล จะรวมคะแนนดิบของแต่ละด้านทั้ง 7 ด้าน แล้วจึงคิดคะแนนรวมทั้งหมดช่วงคะแนนของแบบวัดแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 10 ถึง 50 คะแนน ช่วงคะแนนของแบบวัดทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 70 ถึง 350 คะแนน ถ้าค่าคะแนนด้านไหนสูง แสดงว่ามีแนวโน้มการเปิดเผยตนเองในด้านนั้นมาก ถ้าคะแนนด้านไหนต่ำ แสดงว่ามีแนวโน้มการเปิดเผยตนเองด้านนั้นน้อย

การพัฒนาเครื่องมือวัดการเปิดเผยตนเอง

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดการเปิดเผยตนเอง ของ Jourard (Jourard and Lasakow , 1958) มาพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบวัดการเปิดเผยตนเองของซิดนีย์ เอ็ม จูราร์ด และศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง จากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อกระทงมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และเพิ่มเติมให้เหมาะสมสำหรับนักศึกษา
2. แปลแบบวัดการเปิดเผยตนเองทั้ง 60 ข้อ
3. สัมภาษณ์นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน 5 คน และนักศึกษาสถาบันสวนดุสิตจำนวน 5 คน เพื่อให้ทราบถึงเรื่องราวที่พูดเปิดเผยว่าพูดเปิดเผยเรื่องราวใดบ้าง และพูดกับใคร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด
4. จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักศึกษาในข้อ 3 และข้อคำถามในข้อ 2 นำมาสร้างข้อคำถาม (items) ที่แสดงถึงการเปิดเผยตนเองของนักศึกษาได้ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติและความคิดเห็นโดยทั่วไป จำนวน 10 ข้อ ด้านความชอบและความสนใจ จำนวน 10 ข้อ ด้านการศึกษา จำนวน 10 ข้อ ด้านฐานะทางการเงิน จำนวน 10 ข้อ ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 10 ข้อ ด้านร่างกาย จำนวน 10 ข้อ และด้านครอบครัว จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 70 ข้อ
5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

5.1 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

5.1.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดการเปิดเผยตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ รศ. สุภาพรพรณ โคตรจรัส รศ.ดร.ชุมพร ยงกิตติกุล และ รศ.ดร.โสรัช โพธิ์แก้ว ตรวจสอบความตรงตามคำจำกัดความและความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ใช้เกณฑ์การมีความคิดเห็นตรงกัน 2 ท่าน จึงจะถือว่าข้อกระทงนั้นใช้ได้

5.1.2 นำข้อคำถามซึ่งผ่านการพิจารณา ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขข้อกระทงให้เหมาะสม

5.1.3 นำข้อคำถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้ง 70 ข้อ ไปตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้กับนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 15 คน เพื่อพิจารณาความชัดเจน

และความเข้าใจของข้อคำถามที่สร้างขึ้น จากการสอบถามความเข้าใจนักศึกษาจำนวน 15 คน โดยให้นักศึกษาอ่านข้อคำถาม แล้วผู้วิจัยได้สอบถามว่ามีข้อความใดบ้างที่ไม่เข้าใจ พบว่า ทุกข้อคำถามนักศึกษามีความเข้าใจและชัดเจนในสำนวนภาษาที่ใช้

5.1.4 นำแบบวัดที่ตรวจสอบสำนวนภาษาจากข้อ 5.1.3 ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 75 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์รายข้อ

นำแบบวัดทั้ง 70 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อกระทงแต่ละข้อ โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำร้อยละ 27 ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) คัดเลือกข้อความที่ค่าอำนาจจำแนกสูงหรือมีค่า $t > 1.684$ ขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ข้อกระทงทั้งหมด 69 ข้อ (ดูภาคผนวก ค) ส่วนข้อกระทงอีก 1 ข้อ ยังคงไว้เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องวัด แต่นำมาปรับปรุงสำนวนภาษา

2 นำข้อกระทงในข้อ 1 ทั้ง 70 ข้อ มาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อของแต่ละด้านกับคะแนนรวมในแต่ละด้านของข้อกระทงนั้น และหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-Total Correlation) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ 70 ข้อ ซึ่งมีค่า r ระหว่าง .22 ถึง .73 และหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงรายด้านกับคะแนนรวมทั้งฉบับ พบค่า r ระหว่าง .28 ถึง .75 (ดูภาคผนวก ค หน้า 106)

5.2 การหาค่าความเที่ยง (Reliability)

หาค่าความเที่ยง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน (Coefficient of Internal Consistency) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach Alpha) ได้ค่าความเที่ยง ดังนี้

6.1 ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ	= .95
6.2 ค่าความเที่ยงด้านทัศนคติและความคิดเห็นโดยทั่วไป	= .79
6.3 ค่าความเที่ยงด้านความชอบและความสนใจ	= .87
6.4 ค่าความเที่ยงด้านการศึกษา	= .88
6.5 ค่าความเที่ยงด้านการเงิน	= .86
6.6 ค่าความเที่ยงด้านบุคลิกภาพ	= .88
6.7 ค่าความเที่ยงด้านร่างกาย	= .86
6.8 ค่าความเที่ยงด้านครอบครัว	= .88

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษานำร่องการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์กับกลุ่มนิสิตนักศึกษา จำนวน 6 กลุ่ม เพื่อหารูปแบบการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยยื่นหนังสือจากทาง คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่ออธิการบดี สถาบันราชภัฏนครราชสีมา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและดำเนินการทดลองกับนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา ชั้นปีที่ 1

1.3 ติดต่อขออนุญาตนำแบบวัดการเปิดเผยตนเองมาใช้ในการวิจัย โดยให้นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 283 คน ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเอง เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลก่อนดำเนินการกลุ่ม (pretest)

1.4 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนโดยรวมจากแบบวัดการเปิดเผยตนเอง โดยใช้ค่าคะแนนจากแบบวัดการเปิดเผยตนเองที่มีค่าตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 และต่ำกว่า คือ ตั้งแต่ 183 คะแนน ลงไป ได้นักศึกษาจำนวน 86 คน

1.5 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 42 คน จากจำนวน 86 คน โดยสอบถามความสมัครใจและความพร้อมในการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้ต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยให้รายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ลักษณะการดำเนินการกลุ่ม วันเวลา สถานที่ในการเข้ากลุ่ม และประโยชน์ที่จะได้รับ

1.6 สุ่มนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม โดยมีสมาชิกกลุ่มละประมาณ 6-8 คน เพื่อให้การดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์ไปเป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ ผู้นำกลุ่มสามารถเข้าไปสัมผัสใกล้ชิดสมาชิกกลุ่มได้อย่างทั่วถึงทุกคน ได้สมาชิกในกลุ่มทดลองที่สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้ต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง จำนวน 21 คน โดยกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จำนวน 8 คน กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 3 จำนวน 7 คน กลุ่มทดลองจะได้เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ ส่วนผู้ที่ไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง แต่สามารถเข้ารับการวัดการเปิดเผยตนเองได้หลังจากการทดลองจัดเป็นกลุ่มควบคุม มีจำนวน 21 คน

2. ระยะเวลาทดลอง

2.1 นำกลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม โดยขออนุญาตใช้เทปบันทึกเสียงในการเข้าร่วมกลุ่มทุกครั้ง ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการกระบวนการกลุ่มเป็นเวลา ต่อเนื่องกัน 3 วัน 2 คืน รวมเวลาทั้งสิ้นกลุ่มละ 21 ชั่วโมง โดยกลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 1

เริ่มตั้งแต่วันศุกร์ที่ 14 ธันวาคม 2544 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 16 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. กลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 2 ตั้งแต่วันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม 2544 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 23 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. กลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 3 ตั้งแต่วันศุกร์ที่ 4 มกราคม 2545 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 6 มกราคม 2545 เวลา 17.00 น. ณ บ้านพิบูลสวนเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีตารางเวลาในการเข้ากลุ่มดังนี้

ตารางที่ 1 โปรแกรมตารางเวลาในการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์

วันที่	เวลา	รวมเวลา
วันศุกร์	19.00 - 22.00 น.	3 ชั่วโมง
วันเสาร์	9.00 - 12.00 น. (พักรับประทานอาหารกลางวัน 1 ชั่วโมง)	3 ชั่วโมง
	13.00 - 16.00 น. (พักรับประทานอาหารว่าง 30 นาที)	3 ชั่วโมง
	16.30 - 19.30 น. (พักรับประทานอาหารเย็น 1 ชั่วโมง 30 นาที)	3 ชั่วโมง
	21.00 - 23.00 น.	2 ชั่วโมง
	วันอาทิตย์	9.00 - 12.00 น. (พักรับประทานอาหารกลางวัน 1 ชั่วโมง)
	13.00 - 17.00 น.	4 ชั่วโมง
		รวมประมาณ 21 ชั่วโมง

หมายเหตุ :

กลุ่มที่ 1 วันศุกร์ที่ 14 ธันวาคม 2544 วันเสาร์ที่ 15 ธันวาคม 2544 วันอาทิตย์ที่ 16 ธันวาคม 2544

กลุ่มที่ 2 วันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม 2544 วันเสาร์ที่ 22 ธันวาคม 2544 วันอาทิตย์ที่ 23 ธันวาคม 2544

กลุ่มที่ 3 วันศุกร์ที่ 4 มกราคม 2545 วันเสาร์ที่ 5 มกราคม 2545 วันอาทิตย์ที่ 6 มกราคม 2545

2.2 กลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์

การศึกษานำร่อง (Pilot Study) ของกลุ่มจิตสัมพันธ์

ก่อนลงปฏิบัติการกลุ่มจิตสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้นำกลุ่มได้ ทำการศึกษาทฤษฎีและวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการกลุ่มจิตสัมพันธ์และได้ทำการศึกษานำร่อง (Pilot Study) เพื่อหารูปแบบการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์ เป็นการจัดกลุ่มจิตสัมพันธ์กับ นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตามโปรแกรมการศึกษาจริงโดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม เป็น จำนวนทั้งสิ้น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. จัดกลุ่มจิตสัมพันธ์กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สถาบันราชภัฏ นครราชสีมา จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เมื่อวันศุกร์ที่ 13 กรกฎาคม 2544 เวลา 17.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 15 กรกฎาคม 2544 เวลา 12.00 น. เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน เป็นระยะเวลา 15 ชั่วโมง ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 9 คน ณ ห้องให้คำปรึกษา 1 คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ นครราชสีมา กลุ่มที่ 2 เมื่อวันศุกร์ที่ 3 สิงหาคม 2544 เวลา 17.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 5 สิงหาคม 2544 เวลา 16.00 น. เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน เป็นระยะเวลา 18 ชั่วโมง ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 8 คน ณ ห้องให้คำปรึกษา 1 คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา และ กลุ่มที่ 3 เมื่อวันศุกร์ที่ 24 สิงหาคม 2544 เวลา 17.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 26 สิงหาคม 2544 เวลา 16.00 น. เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน เป็นระยะเวลา 18 ชั่วโมง ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 8 คน ณ ห้องให้คำปรึกษา 2 คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
2. จัดกลุ่มจิตสัมพันธ์กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏ สอนสุนันทา จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เมื่อวันเสาร์ที่ 18 สิงหาคม 2544 เวลา 9.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 19 สิงหาคม 2544 เวลา 16.00 น.เป็นเวลา 2 วันติดต่อกัน เป็นระยะเวลา 15 ชั่วโมง ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 9 คน ณ ห้องให้คำปรึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ สอนสุนันทา และกลุ่มที่ 2 เมื่อวันเสาร์ที่ 15 กันยายน 2544 เวลา 9.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 16 กันยายน 2544 เป็นเวลา 2 วันติดต่อกัน เป็นระยะเวลา 15 ชั่วโมง ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 6 คน ณ ห้องให้คำปรึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสอนสุนันทา
3. จัดกลุ่มจิตสัมพันธ์กับนักศึกษาระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2544 เวลา 13.00 - 16.00 น. ณ ห้อง 1604.2 คณะจิตวิทยา ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 7 คน (เป็นกลุ่มจิตสัมพันธ์ที่จัดขึ้นแบบ พิเศษ)

จากการศึกษานำร่องของกลุ่มจิตสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินกลุ่มแรกๆ ผู้วิจัยพบว่า สิ่งที่เป็นข้อบกพร่องในการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์ของผู้นำกลุ่ม คือ การกล่าวเปิดกลุ่มของผู้นำกลุ่มที่ไม่ชัดเจน ทำให้สมาชิกไม่เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และทิศทางของกลุ่ม บทบาทหรือหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม การที่ผู้นำกลุ่มไม่ได้จัดทํานั่งของสมาชิกกลุ่มให้เหมาะสมสำหรับเตรียมความพร้อมในการที่จะเรียนรู้ร่วมกัน ภาษาท่าทางของผู้นำกลุ่มที่ไม่เหมาะสมที่เป็น การแสดงออกถึงการไม่ให้ความสนใจต่อสมาชิก เช่น การไม่ประสานสายตากับสมาชิกในขณะที่กำลังสนทนากับสมาชิก การใช้น้ำเสียงที่แข็งไป เป็นต้น การที่ผู้นำกลุ่มฟังโดยไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของสิ่งที่บุคคลหรือสมาชิกกลุ่มได้สื่อออกมา บางครั้งผู้นำกลุ่มมุ่งเน้นการใช้คำถามมากเกินไปจนไม่ได้จับความรู้สึกหรือสะท้อนความรู้สึกของสมาชิก ตลอดจนการใช้ถ้อยคำที่แสดงออกถึงการตำหนิ ประเมินหรือตัดสินของผู้นำกลุ่ม อันการคุกคามต่อสมาชิกกลุ่ม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้การดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และจากการที่ผู้วิจัยถอดเทปดังกล่าวเสนอ รศ. ดร. ไสริช โพธิแก้ว และ รศ.สุภาพรรณ โคตรจรัส เพื่อตรวจสอบกระบวนการกลุ่มว่าดำเนินไปตามแนวกลุ่มจิตสัมพันธ์หรือไม่ เพียงใด ได้ขอเสนอเพื่อการปรับปรุงและแก้ไขมาพิจารณาร่วมกับการประเมินตนเองของผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยนำมาแก้ไขปรับปรุงตนเองในการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์ในระยะต่อมา

จากข้อบกพร่องดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่างให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด คือ การกล่าวเปิดกลุ่มของผู้นำกลุ่มที่เอื้อให้สมาชิกเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และทิศทางของกลุ่ม บทบาทของสมาชิกกลุ่ม ผู้นำกลุ่มได้จัดทํานั่งของสมาชิกกลุ่มให้เหมาะสมสำหรับเตรียมความพร้อมในการที่จะเรียนรู้ร่วมกัน การประสานสายตากับสมาชิกในขณะที่กำลังสนทนากับสมาชิกผู้นั้นและการปรับน้ำเสียงให้อ่อนนุ่มลงเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสนใจต่อสมาชิกกลุ่ม การที่ผู้นำกลุ่มฟังโดยเปิดใจให้กว้างและสามารถจัดการรับรู้ของตนเองให้ได้รับตรงคลื่นกับของสมาชิกที่เป็นผู้พูดหรือผู้ส่งมาอย่างชัดเจน (tuning in) โดยการแสดงออกถึงยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข ด้วยท่าทีที่เป็นมิตร อ่อนน้อม จริงใจ ไม่เสแสร้ง การรับฟังที่พยายามเข้าใจความหมายที่แท้ของสิ่งที่บุคคลหรือสมาชิกได้สื่อออกมาอย่างชัดเจน การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก และสามารถสะท้อนความรู้สึกของสมาชิกออกมาเพื่อสื่อให้สมาชิกรับรู้ว่าคุณกลุ่มสามารถเข้าใจถึงความรู้สึกในระดับลึกของสมาชิก โดยปราศจากการใช้ถ้อยคำที่แสดงออกถึงการตำหนิ ประเมิน หรือตัดสินใดๆ จากลักษณะดังกล่าวของผู้นำกลุ่มจะส่งผลต่อการสร้างเสริมสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ช่วยให้บุคคลลดการต่อต้าน ลดใช้กลไกในการป้องกันตนเองน้อยลง เปิดเผยตนเองมากขึ้น เป็นตัวของตัวเอง และช่วยเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ทิศทางแห่งความงอกงาม

กระบวนการดำเนินการกลุ่มจิตสัมพันธ์

กลุ่มจิตสัมพันธ์ เป็นกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบไม่มีโครงสร้าง คือ ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างตายตัว ลักษณะจะเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไปค่อยตามความต้องการของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งอยู่ภายใต้การเอื้ออำนวยของผู้นำกลุ่มอันอยู่บนรากฐานของการยอมรับกลุ่ม ยอมรับสมาชิกอย่างไม่มีเงื่อนไขเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก โดยทั่วไปแล้วสมาชิกกลุ่มจะมีประสบการณ์กลุ่มอย่างเป็นลำดับขั้นตอน แต่ขั้นตอนเหล่านี้อาจจะไม่เรียงตามลำดับในการนำเสนอ แต่จะเรียงตามลำดับกระแสกลุ่ม กระแสการเคลื่อนไหวของกลุ่มอาจสลับไปมาได้ ซึ่งมีขั้นตอนของกระแสกลุ่มดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปกระแสกลุ่มจิตสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองตลอดระยะเวลา 3 วัน มีดังนี้

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการและกระแสกลุ่ม
1	<p>กลุ่มที่ 1 14 ธันวาคม 2544 19.30 - 22.30 น.</p> <p>กลุ่มที่ 2 21 ธันวาคม 2544 19.30 - 22.30 น.</p> <p>กลุ่มที่ 3 4 มกราคม 2545 19.30 - 22.30 น.</p>	<p>- เพื่อให้สมาชิกได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ ลักษณะของกลุ่มและทิศทางในการดำเนินงานในกลุ่ม</p> <p>- เพื่อให้สมาชิกได้ทำความรู้จัก สร้างความคุ้นเคยซึ่งกันและกัน</p> <p>- เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพและบรรยากาศที่มีความอบอุ่น เป็นมิตร ไร้กังวล และการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข</p>	<p>ผู้นำกลุ่มแนะนำตนเอง ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ ลักษณะของกลุ่ม ระยะเวลาในการเข้ากลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของผู้นำกลุ่ม ผู้นำกลุ่มได้เชื้อให้สมาชิกได้รู้จักกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน</p> <p>ช่วงเริ่มต้นกลุ่ม สมาชิกมีความรู้สึกสับสน คับข้องใจ อึดอัด บรรยากาศค่อนข้างเจียม สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์แบบผิวเผิน ปิดบังตัวที่แท้จริงของตนเอง เก็บความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง มีสมาชิกบางคนพูดว่า “ไม่รู้จะเริ่มต้นยังไง” อย่างไรก็ตามแม้ว่าสมาชิกยังไม่มี ความไว้วางใจกลุ่ม แต่มีสมาชิกเสียงที่จะเปิดเผยตนเองโดยพูดเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบ และมีสมาชิกบางคนพูดถึงปัญหาและความคับข้องใจในอดีต</p>

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการและกระแสกลุ่ม
			<p>ผู้นำกลุ่ม เอื้ออำนวยให้เกิดบรรยากาศของความไว้วางใจ อบอุ่น เป็นมิตร ด้วยการแสดงออกถึงความจริงใจ รับฟังเรื่องราวของสมาชิกด้วยความใส่ใจ สะท้อนความรู้สึก ยอมรับสิ่งต่างๆ อย่างไม่มีเงื่อนไข เอื้อสมาชิกได้รู้จักกันและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ใส่ใจต่อเรื่องราวของเพื่อนสมาชิก และเอื้อให้เพื่อนสมาชิกได้ซักถาม แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน</p> <p>กระแสกลุ่มอยู่ในขั้นที่ 1 ภาวะวนเวียน ขั้นที่ 2 การแสดงการต่อต้านในการแสดงตนเองและสำรวจตนเอง ขั้นที่ 3 การอธิบายถึงความรู้สึกในอดีต และขั้นที่ 4 การแสดงความรู้สึกทางลบ</p>
2	<p>กลุ่มที่ 1 15 ธันวาคม 2544 9.00 - 12.00 น.</p> <p>กลุ่มที่ 2 22 ธันวาคม 2544 9.00 - 12.00 น.</p> <p>กลุ่มที่ 3 5 มกราคม 2545 9.00 - 12.00 น.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้สมาชิกได้เปิดเผยตนเองในบรรยากาศที่มีความอบอุ่น จริงใจ มีการยอมรับและไว้วางใจ มีความเป็นตัวของตัวเอง - เพื่อให้สมาชิกได้เปิดเผยความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนสมาชิก - เพื่อส่งเสริมให้เกิดการยอมรับและเข้าใจซึ่งกันและกัน 	<p>สมาชิกกล้าที่จะเสี่ยงให้ตนเองเป็นที่รู้จักของกลุ่มในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เปิดเผยตนเองมากยิ่งขึ้น สมาชิกพูดถึงลักษณะนิสัยที่ตนเองเห็นว่าเป็นข้อบกพร่อง ผู้นำกลุ่มได้เอื้ออำนวยให้สมาชิกเปิดเผยถึงความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนสมาชิก สมาชิกได้รับข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนสมาชิกทั้งทางด้านบวกและด้านลบ ทำให้สมาชิกได้รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง มีการยอมรับตนเองและพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงตนเอง</p>

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการและกระแสกลุ่ม
			<p>มีสมาชิกบางคนพูดถึงปัญหาและความรู้สึกในอดีต น้อยใจที่แม่รักลูกไม่เท่ากัน ผู้นำกลุ่มรับฟังอย่างเข้าใจ ยอมรับความคิดเห็น ความรู้สึกของสมาชิกและการแสดงออกของสมาชิกอย่างไม่มีเงื่อนไข</p> <p>กระแสกลุ่มอยู่ในขั้นที่ 1 ภาวะวนเวียน ขั้นที่ 2 การแสดงการต่อต้านในการแสดงตนเองและการสำรวจตนเอง ขั้นที่ 3 การอธิบายถึงความรู้สึกในอดีต ขั้นที่ 4 การแสดงความรู้สึกทางลบ ขั้นที่ 8 การยอมรับตนเองและการเริ่มต้นสู่การเปลี่ยนแปลง ขั้นที่ 9 การเปิดเผยตนเองอย่างเต็มที่ ขั้นที่ 10 การรับข้อมูลป้อนกลับของแต่ละบุคคล และขั้นที่ 11 การเผชิญอย่างตรงไปตรงมา</p>
3	<p>กลุ่มที่ 1 15 ธันวาคม 2544 13.00 - 16.00 น.</p> <p>กลุ่มที่ 2 22 ธันวาคม 2544 13.00 - 16.00 น.</p> <p>กลุ่มที่ 3 5 มกราคม 2545 13.00 - 16.00 น.</p>	<p>- เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการแสดงออกอย่างอิสระ</p> <p>- เพื่อให้สมาชิกได้เปิดเผยตนเองมากยิ่งขึ้น</p>	<p>สมาชิกตระหนักถึงความมีอิสระเมื่ออยู่ในกลุ่ม เริ่มพัฒนาถึงความรู้สึกไว้วางใจ สมาชิกจึงกล้าที่จะเสี่ยงให้ตนเองเป็นที่รู้จักของกลุ่มในระดับที่ลึกซึ้ง โดยสมาชิกพูดถึงฐานะของครอบครัว รู้สึกซาบซึ้งถึงบุญคุณของแม่ที่ต้องอดทน มีความยากลำบาก หาเงิน เพื่อส่งให้ลูกเรียน รักแม่ อยากตอบแทนบุญคุณของแม่</p>

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการและกระแสกลุ่ม
			<p>ผู้นำกลุ่มรับฟังอย่างเข้าใจ ยอมรับความคิดเห็นและความรู้สึกของสมาชิกอย่างไม่มีเงื่อนไข</p> <p>กระแสกลุ่มอยู่ในขั้นที่ 5 การแสดงตนและการสำรวจถึงสิ่งที่มีความหมายของบุคคล และขั้นที่ 6 การแสดงออกถึงความรู้สึกระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม และขั้นที่ 13 จิตสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน</p>
4	<p>กลุ่มที่ 1 15 ธันวาคม 2544 16.30 - 19.30 น.</p> <p>กลุ่มที่ 2 22 ธันวาคม 2544 16.30 - 19.30 น</p> <p>กลุ่มที่ 3 5 มกราคม 2545 16.30 - 19.30 น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองมากขึ้น - เพื่อให้สมาชิกได้เปิดเผยถึงความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสมาชิกกลุ่ม และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิก - เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับซึ่งกันและกัน - เพื่อส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพแห่งการช่วยเหลือ 	<p>ผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้สมาชิกบอกเล่าถึงประสบการณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ ได้เปิดเผยตนเองมากยิ่งขึ้น ทำให้สมาชิกเปิดเผยความรู้สึกทางด้านลบ โดยสมาชิกพูดถึงการได้รับความคาดหวังจากพ่อแม่ การได้รับการดูแลจากบุคคลรอบข้าง และสมาชิกได้รับข้อมูลป้อนกลับทั้งทางด้านบวกและด้านลบจากเพื่อนสมาชิก ซึ่งเป็นการเผชิญความรู้สึกในระดับเดียวกัน สมาชิกยอมรับถึงส่วนที่ดีและข้อบกพร่องของตนเอง ซึ่งนำไปสู่ความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง เกิดความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน มีการเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาให้แก่เพื่อนสมาชิกตามทักษะของแต่ละบุคคล</p> <p>กระแสกลุ่มอยู่ในขั้นที่ 4 การแสดงความรู้สึกทางลบ ขั้นที่ 5 การแสดงตนและสำรวจสิ่งที่เป็นความหมายของบุคคล</p>

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการและกระแสกลุ่ม
			<p>ขั้นที่ 7 การพัฒนาความสามารถของการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ขั้นที่ 8 การยอมรับตนเองและการเริ่มต้นสู่การเปลี่ยนแปลง ขั้นที่ 9 การเปิดเผยตนเองอย่างเต็มที่ ขั้นที่ 10 การรับข้อมูลป้อนกลับของแต่ละคน และขั้นที่ 11 การเผชิญอย่างตรงไปตรงมา</p>
5	<p>กลุ่มที่ 1 15 ธันวาคม 2544 21.00 - 23.00 น. กลุ่มที่ 2 22 ธันวาคม 2544 21.00 - 23.00 น. กลุ่มที่ 3 5 มกราคม 2545 21.00 - 23.00 น.</p>	- เพื่อให้สมาชิกได้เปิดเผยตนเองมากขึ้น	<p>ผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้สมาชิกได้เปิดเผยตนเองมากขึ้นด้วยท่าทีที่เป็นมิตร รับฟังด้วยความตั้งใจ ใส่ใจ ยอมรับสิ่งต่างอย่างไม่มีเงื่อนไข ทำให้สมาชิกมีความเต็มใจที่จะให้ตนเองเป็นที่รู้จักของกลุ่มมากยิ่งขึ้น มีสมาชิกพูดถึงสิ่งที่ตนสนใจหรือเป็นความเท่ๆ ของผู้ชายของตนเอง ที่รู้สึกชอบผู้ชายในเครื่องแบบประทับใจพ่อที่คอยดูแลเอาใจใส่ และสมาชิกพูดถึงบุคคลที่เขาประทับใจและดนตรีและเพลงที่ตนเองชอบต่อกลุ่ม</p> <p>กระแสกลุ่มอยู่ในขั้นที่ 3 การอธิบายความรู้สึกในอดีต และขั้นที่ 5 การแสดงตนและการสำรวจถึงสิ่งที่ตนเป็นความหมายของบุคคล</p>

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการและกระแสกลุ่ม
6	กลุ่มที่ 1 16 ธันวาคม 2544 9.00 - 12.00 น. กลุ่มที่ 2 23 ธันวาคม 2544 9.00 - 12.00 น. กลุ่มที่ 3 6 มกราคม 2545 9.00 - 12.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้สมาชิกได้เปิด เผยตนเองมากขึ้น - เพื่อให้สมาชิกได้แสดง ออกถึงการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 	<p>ผู้นำกลุ่มเชื้ออำนาจให้สมาชิกได้เปิดเผยตนเองมากขึ้นด้วยท่าทีที่เป็นมิตร รับฟังด้วยความตั้งใจ ใส่ใจ ยอมรับสิ่งต่างอย่างไม่มีเงื่อนไข และเชื้ออำนาจให้สมาชิกกลุ่มแสดงออกถึงความรู้สึกห่วงใยต่อเพื่อน มีสมาชิกสมาชิกพูดถึงการดูแลรักษาสุขภาพ และแสดงออกถึงความต้องการในการให้ช่วยเหลือที่เกิดขึ้นภายนอกกลุ่ม</p> <p>กระแสกลุ่มอยู่ในขั้นที่ 12 การให้ความช่วยเหลือที่เกิดขึ้นภายนอกกลุ่ม</p>
7	กลุ่มที่ 1 16 ธันวาคม 2544 13.00 - 17.00 น. กลุ่มที่ 2 23 ธันวาคม 2544 13.00 - 17.00 น. กลุ่มที่ 3 6 มกราคม 2545 13.00 - 17.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้สมาชิกบอกถึงสิ่ง ที่ได้รับจากการเข้าร่วม กลุ่มจิตสัมพันธ์ - เพื่อให้สมาชิกได้เปิด เผยความรู้สึกที่แท้จริงทั้ง ทางด้านบวกและด้านลบ -- เพื่อให้สมาชิกเกิด ความผูกพัน ใกล้ชิดสนิท สนมกัน - เพื่อให้สมาชิกได้ช่วย เหลือซึ่งกันและกัน 	<p>ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ เชื้ออำนาจให้สมาชิกเปิดเผยถึงความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนสมาชิก และเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกทุกคนแสดงออกถึงการให้ความช่วยเหลือกัน สมาชิกกลุ่มได้พูดถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกลุ่มพูดถึงความรู้สึกประทับใจในการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ มีการให้กำลังใจแก่กันและกันในการดำเนินชีวิตและต่อสู้กับปัญหา มีการบอกความรู้สึกที่ดีต่อกัน จากนั้นผู้นำกลุ่มยุติกลุ่มจิตสัมพันธ์</p>

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการและกระแสกลุ่ม
			<p>กระแสกลุ่มอยู่ในขั้นที่ 10 การรับข้อมูล ป้อนกลับของแต่ละบุคคล ขั้นที่ 11 การเผชิญอย่างตรงไปตรงมา ขั้นที่ 12 สัมพันธ์ภาพแบบการให้ความช่วยเหลือที่เกิดขึ้นภายนอกกลุ่ม ขั้นที่ 14 การแสดงความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม และขั้นที่ 15 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในกลุ่ม</p>

(ดูรายละเอียดกระแสกลุ่ม ในภาคผนวก จ หน้า 115)

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง

3.1 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเองซ้ำอีกครั้ง โดยกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเองในวันที่ 16 ธันวาคม 2544 กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 ตอบแบบวัดการเปิดเผยในวันที่ 23 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 3 ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเองในวันที่ 6 มกราคม 2545 เวลา 17.00 น. ส่วนกลุ่มควบคุม ตอบแบบวัดในวันที่ 7 มกราคม 2545 เวลา 11.30 น. และเวลา 13.00 น.

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนแบบวัดการเปิดเผยตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และนำข้อมูลจากเทปบันทึกเสียงมาใช้ในการวิเคราะห์กระแสกลุ่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลอง

4.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดการเปิดเผยตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มอิสระ (t-independent test)

4.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดการเปิดเผยตนเองก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละกลุ่ม ทั้งก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (t-dependent test)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย